„G[illegible]ka“ [illegible] o [illegible]ej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 30. Poniedziałek 8. Lutego 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Wielmożna pani Marya Hoppenowa właścicielka dóbr Swaryczowa ofiarowała kwotę 30 złr. na zakupienie kilku pniaków pszczół w celu zaprowadzenia nauki o pszczelnictwie przy szkole trywialnej w Kniażołuce.

Okazaną tym darem gorliwość w popieraniu celów oświaty ludowej podaje się z wyrazem uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1869.

Gminy wcielone do szkoły trywialnej w Wielopolu powiatu ropczyckiego, zobowiązały się podwyższyć dotacyę przy rzeczonej szkole do kwoty 200 złr., tudzież płacić na potrzeby szkolne rocznie 10 złr. i na stróża 12 złr. w. a.

Okazaną temi ofiarami gorliwość około rozszerzenia oświaty ludowej podaje się z wyrazem uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa w dniu 4. b. m., ze strony rządu był obecny minister Dr. Giskra.

Deputowany Waser zdawał sprawę w imieniu wybranego subkomitetu. Większość tegoż, jak zauważył sprawozdawca, była tego zdania, że rząd nie ma obowiązku wyrażonego we wniosku deput Dra. Ziemiałkowskiego, na wypadek jednak, gdyby rząd zakomunikował komisyi konstytucyjnej rezolucyę sejmu galicyjskiego, subkomitet stawia wniosek następujący:

„Nadesłany w. rządowi a komisyi zakomunikowany akt, dotyczący uchwalonego przez sejm galicyjski na posiedzeniu w dn. 24. września z. r. w myśl §. 19. ordynacyi krajowej względem zmiany niektórych postanowień ustawy zasadniczej ma być przydzielony komisyi konstytucyjnej dla zdania sprawy z osnowy tego aktu i poczynienia stosownych wniosków.

Minister Dr. Giskra oświadczył, że na pisemne żądanie przedłoży komisyi konstytucyjnej wspomniony akt, jeżeli w żądaniu tem, tak jak przy uzasadnieniu wniosku subkomitetu będzie wyrażonem, że rząd nie jest do tego obowiązanym.

Dep. Dr. Sturm podziela zdanie subkomitetu, że rząd nie ma obowiązku wyrażonego we wniosku dep. Dra. Ziemiałkowskiego, sądzi jednak, że wniosek subkomitetu jest zanadto skomplikowany i mniema, że izba powinna uchwalić zakomunikowanie rezolucyi a następnie wyraża swoje zdanie co do formalnego traktowania.

Dep. Dr. Kaiser uzasadnia jeszcze dokładniej zdanie subkomitetu, że w obec teraźniejszego pozytywnego austryackiego prawa konstytucyjnego rząd nie ma wspomnionego obowiązku i sądzi, że wniosek subkomitetu prędzej doprowadzi do celu, niż gdyby postąpiono według zdania poprzedniego mowcy.

Dep. Kuranda uważa wniosek subkomitetu jakoteż zapowiedziany wniosek Dr. Sturma jako zanadto subtelne i sądzi, że sejmom krajowym powinno być dozwolone przedkładanie wniosków Radzie państwa, i że w regulaminie potrzeba wypełnić lukę którą tworzy §. 29. ordynacyi krajowej. Równe prawo dla wszystkich. Sejm galicyjski nie może mieć wyjątkowo pierwszeństwa przed wszystkiemi innemi. Sejm niższo austryacki postawił także wniosek względem zmiany konstytucyi (co do wyborów bezpośrednich), a w chwili gdy izba zażąda zakomunikowania uchwały sejmu galicyjskiego, niemożnaby zabronić deputowanym niższo austryackim, aby nie żądali podobnież przedłożenia uchwały sejmu niższo-austryackiego. Mowca odstępuje na teraz od sformułowania swego wniosku.

Według zdania deput. Dr. Rechbauera nie można powiedzieć bezwzględnie, że rząd nie ma obowiązku przedkładania, i wnosi aby izba zażądała zakomunikowania w mowie będącej rezolucyi.

W debacie nad wnioskami Dr. Rechbauera i subkomitetu brali jeszcze udział deputowani Dr. Dienstl, Br. Eichhof, Dr. Leonardi, Mende Wolfrum i Grocholski.

Deput. Mende stawia wniosek: „Poleca się subkomitetowi, aby się naradził i zdał sprawę co do kwestyi czy i w jaki sposób wydać należy prawne postanowienie, aby wnioski sejmów krajowych do Rady państwa przedkładane były tejże do załatwienia nie trzymając się dotychczasowej drogi.“

Następnie minister czyniąc zadość życzeniu komisyi, zakomunikował odnośny akt, poczem dep. Dr. Waser odpowiedział przeciwnikom wniosku subkomitetu. Sądzi, że jeżeli zmiana ustawy jest potrzebną, §. 19. ordynacyi krajowej powinien być zmieniony lub autentycznie interpretowany.

Dep. Schindler przypomina §. 13. ustawy zasadniczej, który także stanowi przeszkodę do przyjęcia wniosku dep. Dr. Ziemiałkowskiego.

Dep. Grocholski sądzi, iż byłoby nie politycznie odwlekać tę sprawę nadzieją nowej ustawy.

Minister Dr. Giskra oświadczył, że rezolucya zakomunikowana została na prośbę komisyi tylko pod warunkiem, że nie wyniknie ztąd żadne zobowiązanie do konstytucyjnego traktowania tejże, zostawia to jednak zdaniu komisyi, jaki wniosek ma przyjąć, ponieważ rząd nie lęka się przystąpienia do materyalnego traktowania wniosków galicyjskich i nie ma też zamiaru ich odwlec.

Przed głosowaniem powstała jeszcze ożywiona debata nad postawieniem kwestyi, przyczem dep. Dr. Kaiser nadmienił, że wniosek dep. Mende zawierający polecenia do subkomitetu, nie sprzeciwia się wnioskowi tegoż subkomitetu, że zatem oba mogą być przyjęte.

Przystąpiono do głosowania i przyjęto oba te wnioski.

Sprawozdawcą dla izby obrany został deput. Dr. Kaiser.

Ministeryalna pruska „Prov. Corresp.“ podaje w sprawie miasta Frankfurtu następujące doniesienia: „Rozdział pomiędzy państwem i miastem Frankfurt nad Menem ma być nakoniec ostatecznie załatwiony. Dawniejsze wolne miasto Frankfurt miało dwojakie własności, t. j. samodzielnego państwa i i miejskiej gminy. Przy wstąpieniu Frankfurtu do monarchii pruskiej musiały być dochody i wydatki, które odtąd prawnie na nowy związek państwowy przeszły oddzielone od dochodów i wydatków, mających pozostać przy gminie. Rozdzielenie to napotykało wiele trudności. Zawartego już w tej sprawie układu nie przyjęły dawniejsze kolegia miejskie, a późniejsze rokowania nie doprowadziły do celu. Miasto Frankfurt przedłożyło Królowi przeszłego lata zdanie pewnego prawnika, w myśl którego miałoby miasto pretensye do korzystniejszych warunków. Król polecił zbadanie tej sprawy najwyższej radzie jurydycznej, syndykatowi korony, który oświadczył się co do głównych zasad za sposobem zapatrywania się rządu w dotychczasowych rokowaniach. Rząd jak dawniej tak i teraz pragnął poufnego porozumienia się z miastem, żeby zawrzeć się mającą ugodę sejmowi do potwierdzenia przedłożyć; pragnął on objawić życzliwość, jaką ma Król dla miasta Frankfurtu, oraz względy na jego dawniejsze udzielne stanowisko. Z drugiej strony zaś musi to być koniecznie życzeniem rządu, żeby to rozdzielenie nie odciągało się dłużej na czas niepewny. Przedłożył więc rząd sejmowi projekt ustawy względem pomienionego rozdzielenia w myśl opinii syndykatu korony — równocześnie jednak pozostawił to do woli magistratu Frankfurtu rozpocząć rokowania względem uregulowania tej sprawy jeszcze teraz przed powzięciem uchwały w sejmie. W interesie miasta Frankfurtu należy się spodziewać i życzyć sobie tego, żeby magistrat wstąpił na tę drogę.

W Anglii przygotowują się gorliwie do rozpoczęcia czynności parlamentarnych. Pan Gladstone wydał odezwę do członków swojego stronnictwa, wzywając ich aby się d. 16. b. m. zebrali w stolicy dla porozumienia się zwłaszcza w kwestyi odpowiedzi na mowę tronową. Spodziewać się należy że przywódzcy stronnictwa torysów zawezwą podobnież swoich towarzyszów. Przewodnikiem opozycyi w izbie niższej będzie p. Disraeli, w izbie niższej książę Richmond lub lord Cairns.

Korespondenci londyńskich dzienników z Wiednia, Berlina i Paryża zgadzają się co do tego, że konflikt grecko-turecki należy uważać za załatwiony. Tylko paryzki korespondent do „Standard“ stanowi pod tym względem wyjątek. Nie wierzy on bowiem dotąd w ustępstwa ze strony Grecyi. Przywiązuje wielką wagę do tego, że Grecy w Tryeście osiadli złożyli 30.000 talarów i zwraca uwagę na grecki statek pancerny "Olga", który uzbrajają w tej chwili. „Times“ przeciwnie poczytuje spór za załatwiony do tego stopnia, że uważa za rzecz stosowną wystosować Turcyi powtarzaną już tylekrotnie naukę moralną o tolerancyi, reformie administracyi i oszczędności. To upomnienie dziennika City nie będzie pewnie ostatnie, tak jak nie jest pierwszem. Obecnie mówią w City wiele o mającej nastąpić wielkiej pożyczce tureckiej. Pomimo tego fundusze tureckie podniosły się ostatniemi czasy znacznie w Londynie, a to tak z powodu nadziei pokojowego załatwienia sporu grecko-tureckiego, jakoteż dlatego, że przyszły budżet Porty ma być bardzo pomyślny.

„Journal des Debats“ wyraża się z szczególniejszem zadowoleniem o konferencyi i jej rezultatach. Ile wiadomo o jej czynnościach upoważnia do twierdzenia, że nie pozostała ona bynajmniej w granicach programu. Można owszem utrzymywać, że posunęła się ona dalej niż jej program i że jej uchwały mają bardziej stanowczy i wybitniejszy charakter niż się spodziewano. „Journal des Debats“ upatruje zresztą w całym toku obrad konferencyi, najbezpieczniejszą gwarancyę trwałości pokoju. Gdyby wojna była zamiarem jednego z wielkich narodów Europy, albo zamiarem rządu jednego z tych wielkich narodów, toby się były ślady tego okazały w łonie konferencyi w toku jej obrad. Gdyby tylko jedno z reprezentowanych na konferencyi mocarstw życzyło sobie wojny, toby jej było mogło wywołać z grecko-tureckiego konfliktu przez samo bierne zachowanie się. Konferencya widziałaby się skazaną na bezczynność i rozwiązanie. Turcya byłaby wydała wojnę Grecyi, a przez rozwiązanie się sprzymierzeńców przyszłoby prędko do powszechnej wojny. „Journ. des Debats“ kończy swój artykuł następującą uwagą: „Powtarzamy, że granice wytknięte obradom konferencyi były bardzo ograniczone. Nie mogła ona używać żadnego przymusu. Konferencya otrzymała jednak pewien rodzaj pośredniej reakcyi, która nie pozostanie bez wpływu, jeżeli tylko możowie rządzący Grecyą pojmą swoje stanowisko. Ale gdyby Grecya nie przyjęła żądań konferencyi i gdyby przyszło do wojny pomiędzy nią a Turcyą, to znalazłaby się Grecya osamotnioną w tej wojnie. Krótko mówiąc,

konferencya przeszkodzi wojnie pomiędzy Turcyą a Grecyą, jeżeli tylko w Atenach powodować się będą rozumem. W przeciwnym razie zaś postarała się konferencya przynajmniej o to, żeby tę wojnę zlokalizować i sprowadzić ją do najmniejszych rozmiarów. Jest to już bardzo wiele, nie spodziewaliśmy się nigdy, żeby można tę sprawę lepiej zakończyć i więcej zrobić.“

O powstaniu w Algeryi krążyły po Paryżu dosyć niepokojące wieści. Powstanie miało wybuchnąć w prowincyi Oran; pomiędzy Beduinami rozbiegła się pogłoska, że Francya jest zawikłana w wojnę ze wschodnim swoim sąsiadem i że marszałek Mac Mahon przebywać musi nad Renem, a więc chwila obecna jest najstosowniejszą do powstania. Jak donosi „Journal officiel“, otrzymał minister wojny od podgubernatora Algeryi następującą depeszę: „Pułkownik Sonis okrył się właśnie w tej chwili chwałą i wyświadczył krajowi wielką przysługę, powstrzymawszy nieprzyjaciela w postępie, któryby mógł pociągnąć za sobą znaczne następstwa. Rzecz tak się miała: Powstańcy zebrawszy d. 31. stycznia wszystkie kontyngensy rozprószone w Djebel-Amur i w Ain-Mehdy, które się im poddały, uderzyli d. 1. b. m. o godzinie 3ciej rano na kolumnę naszego wojska. Nieprzyjaciel liczył 3000 konnicy i 500 piechoty. Pułkownik Sonis, zająwszy silną pozycyę walczył do wpół do 12tej. Nieprzyjaciel został pobity zupełnie. Powstańcy stracili 70 w poległych i mieli wiele rannionych. Skutkiem tej bitwy cofnęli się na zachód. Mieszkańcy Ain-Mehdy ścigali ich. Pułkownik Sonis rozłożył swój obóz w tem miejscu, gdzie rano stali powstańcy. Po wypoczynku dozwolonym wojsku miał wsadziwszy piechotę na wielbłądy ścigać nieprzyjaciela. My straciliśmy w tej potyczce 2 oficerów i 8 żołnierzy. Kolumna Laghonat miała karabiny Chassepota. Oczekuję marszałka pojutrze.“

Opieszałość deputowanych w przybywaniu na posiedzenia drugiej izby włoskiej nastręcza „Opinione“ sposobność do następującej uwagi: „Także i dzisiaj (tj. d. 2. b. m.) nie była izba w komplecie. Nim się o tem przekonano przez imienne wywoływanie, zwrócił minister finansów uwagę izby na budżet i proponował, aby obradowano nad nim na przemianę z reformą administracyi. Minghetti popierał usilnie ten wniosek, podczas kiedy Crispi życzył sobie, żeby najprzód ukończyć obrady nad budżetem a dopiero potem przejść do reformy administracyi. Niekompletna izba nie mogła powziąć żadnej uchwały. Czyż zbierze się w komplecie na przyszłe posiedzenie? Nie jestże to stan w najwyższym stopniu anormalny, że dyskusya nad ustawą administracyjną tylko mozolnie posuwa się naprzód, pomimo że rząd w kwestyach najważniejszych nie podziela zdania komisyi sprawozdawczej, a część większości nie zgadza się ani z rządem, ani z komisyą? Nie jestże to stosunek anormalny w izbie, jeżeli lewica prawie zupełnie się usuwa, a szeregi prawicy się przerzedzają? Z powodu nadużyć, jakie się dzieją z urlopami, wystarczałoby dzisiaj 191 deputowanych dla kompletu izby. 191 na 493 to zaiste wcale nie wygórowane żądanie, a jednak i tego rezultatu nie można osięgnąć!“

O tymsamym przedmiocie pisze korespondent florencki do „Gazz. di Venezia“: „Izba cierpi na jedną z najgorszych chorób, jakie mogą nawiedzić rodzaj ludzki: izba nudzi się bowiem. Debaty, walki parlamentarne, rząd — to wszystko nudzi izbę. Lewica udowadnia, że nie ma pewnych wytkniętych celów, a zbywa jej na wierze w te instytucye, które ma reprezentować, i dlatego skoro jej się niepowiodło zamierzone obalenie ministerstwa ustępuje z placu i o nie się więcej nie troszczy. Nie lepiej zachowuje się prawica. Zdradza ona przy każdej sposobności opieszałość i niechęć. Pozostawiają rzeczy samym sobie i nie widać nigdzie symptomu polepszenia.

Jenerał Cadorna, który jak wiadomo z powodu podatku od mlewa otrzymał na pewien czas w Emilii władzę cywilną i wojskową, oznajmił proklamacyą wydaną do ludności zakończenie swojej misyi. Koniec tej proklamacyi jest dosyć groźny. Wypowiada on bowiem przekonanie, że nie tylko władze cywilne będą umiały zapewnić prawu należyty szacunek, lecz owszem nawet wojsko stojące w Emilii potrafi utrzymać swoją energią panowanie praw.

„Patrie“, „Public“ i „France“ przemawiają gorliwie za wmięszaniem się posła francuskiego w Madrycie w sprawę nuncyusza papieskiego. Do „France“ piszą w tym duchu z Madrytu pod d. 30. stycznia, że ciało dyplomatyczne nie mogło obojętnie przyjąć obelgi wyrządzonej rzymskiej kuryi i na wezwanie francuskiego posła zebrało się na naradę nad tym przedmiotem i wystosowało notę zbiorową do prowizorycznego rządu. Nota ta ma z godnością, ale w sposób stanowczy przypominać rządowi, jaką odpowiedzialność pociąga za sobą pogwałcenie bezpieczeństwa należącego się posłom z prawa narodów. Urzędowa odpowiedź hiszpańskiego rządu nie jest jeszcze znaną, wiadomo tylko, że strąca on ze siebie wszelką odpowiedzialność za to co się stało i tłómaczy się tem, że rozdrażnione tłumy posunęłyby się niezawodnie jeszcze dalej, gdyby siła zbrojna była wystąpiła. Rząd ubolewa wprawdzie nad obelgą wyrządzoną nuncyuszowi, ale uważa ją zawsze za mniej szkodliwą, niż gdyby było przyszło do bójki ulicznej. Nuncyusz, pisze dalej korespondent, powrócił do swojego hotelu, bawiwszy niejaki czas w gościnie u posłów francuskiego, angielskiego i Stanów zjednoczonych.

W artykule pod napisem „Tryumwirat w Hiszpanii“ robi „France“ uwagę, że hiszpańska rewolucya, która spodziewała się z góry osięgnąć jednym zamachem swoje cele, jest teraz w niebezpieczeństwie powikłania się w komplikacye bez końca. Prawda, że rząd prowizoryczny ma do zwalczenia w Hiszpanii niepospolite trudności, ale i to także prawda, że sytuacya jest teraz dalszą od rozwiązania, niż było kiedykolwiek dawniej. W przedjutrzu zebrania się kortezów chcą ominąć te trudności przez przechodową kombinacyę utworzenia tryumwiratu z jenerałów Prima, Serano i Rivera. Ma ten tryumwirat drogę pośrednią pomiędzy żądaniami republikanów i monarchistów, otwiera bowiem każdemu stronnictwu drogę na przyszłość. Ale właśnie w tem jest wiele niedogodności i niebezpieczeństwa. Chcą zyskać na czasie, a właściwie będą tylko tracić czas i zawikłają sytuacyę tem bardziej. Utworzenie tryumwiratu byłoby tylko przeobrażeniem prowizoryum. Stronnictwa będą zawsze stały nieprzyjaźnie przeciwko sobie, a powaga tryumwiratu stanie się wkrótce tylko iluzoryczną. „France“ radzi w końcu Hiszpanom, aby nie unikali burzy, która wybuchnie w łonie kortezów, lecz owszem, żeby jej śmiało stawili czoło.

„Observer“ utrzymuje stanowczo, że rząd rosyjski rzeczywiście robił w Atenach przedłożenia, aby tamtejszy rząd nakłonić do uległości uchwałom konferencyi. Ponieważ nie ma powodów do powątpiewania o szczerości tych przedstawień, więc trudno przypuszczać, żeby Grecya dłużej jeszcze okazywała się przeciwną postanowieniom konferencyi. Owszem można mieć wszelką nadzieję, że przynajmniej na czas pewien niebezpieczeństwo wojny europejskiej jest zażegnane. Jeżeli będzie istotnie taki rezultat obrad konferencyi, to należy sobie gratulować, że opinia publiczna, okazująca tak jawnie wstręt do wojny zwyciężyła, a konferencyi należy się zasługa, że jeżeli nie bezposrednio zdziałała taki rezultat, to przynajmniej znacznie się doń przyczyniła.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Mokrzcu w pow. pilznieńskim d. 30. z. m. powiesiła się włościanka Maryanna Grab, 35letnia, cierpiąca pomięszanie zmysłów. Jan Kuc, włościanin z Strzelczysk w pow. Mościckim około 50 lat liczący, ojciec 4 dzieci z których najstarsze liczy lat 16, wysławszy dnia 2. b. m. dwoje starszych dzieci do karczmy po wódkę, zamordował żonę swoją z którą żył od lat 20, a potem sam się powiesił w stodole. Od trzech lat zapadał on czasami na obłąkanie i jak się zdaje w przystępie tej choroby dopuścił się morderstwa i samobójstwa.

(Samobójstwo.) W Samborze d. 2. b. m. zastrzelił się kapitan Juliusz Dobrzański z pułku arcysksięcia Ludwika Wiktora. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

(Składki na pogorzelców.) W powiecie krakowskim dla Stanisławowa, gmina Bolechowice 3 złr. 10 cent., w pow. chrzanowskim gmina Jeleń 4 złr. 43 cent.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. lutego. *(Ceny mięsa wołowego)* Z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźnickiej następujący podali na bieżący miesiąc najniższe ceny 1 ℔ mięsa wołowego: *a)* dla ludności chrześciańskiej: Jędrzej Mokrzycki (l. $575^3/_4$) 20 do 32 c., Daniel Beitscher (l. $734^1/_4$.) 18 do 30 c., Józef Leszczyński (l. 378 m.) 19 do 35 c., Ignacy Kotowicz (l. $575^3/_4$) 20 do 35 c., Szedl-Wiszek (l. $338^1/_4$), 20 do 30 c., Mauer Dawid Blasberg (l. $738^1/_4$), 20 do 30 c., Izak Laib Weitz (l. 345 m.) 20 do 28 c., Apolonia Hachlewska (l. $575^3/_4$) 20 do 30 c., Antoni Kinzler (l. $442^1/_4$) 20 do 35 c., Piotr Hałakowski $439^1/_4$ 19 do 28 c., Marya Jakobiczka (l. $575^3/_4$) 20 do 30 c., Beresz Schrenzel (l. 18 m.) 19 do 28 c., Beresz Szrenzel (l. 31 m.) 19 do 28 c., Adolf Bąkowski (l. $449^1/_4$) 16 do 28 c., Mojżesz Pordes (l. $124^4/_4$) 19 do 25 c., Selig Pordes (l. $393^1/_4$) 18 do 27 c., Wojciech Obrzud (l. $739^1/_4$) 19 do 30 c., Józefa Kruczyńska (l. $210^3/_4$) 18 do 26 c., Małka Szwaicer (l. $738^1/_4$) 20 do 30 c., Józef Nawratil (l. $448^1/_4$) 20 do 25 c., Fabian Hendel (l. 112 m.) 18 do 30 c., Mojżesz Szrenzel (l. 202 m.) 18 do 30 c. *b)* dla ludności izraelickiej: wszystkie gatunki mięsa po tej samej cenie: Markus Wischek (l. 207 m.) 22 c., Abraham Heinbach (l. 230 m.) 24 c., Wolf Hass (l. 427) 23 c., Izak Pordes (l. $380^3/_4$) 22 c., Maciej Łępicki (l. $135^3/_4$) 23 c., Abraham Mass (l. $114^8/_4$) 22 c., Simche Krach (l. 201 m.) 24 c., Berek Schrenzel (l. $114^3/_4$) 24 c., Sara Tetteles (l. $368^2/_4$) 24 c., Izaak Leib Weitz (l. $423^2/_4$) 20 c.

(Bank jeneralny dla handlu, przemysłu i rzemiosł w Wiedniu). PP. Henryk Grob, Chrystyan hr. Kinsky, Franciszek Liebieg, Antoni Mayer, Franciszek hr. Meran, Juliusz Montaudon, Leonard Liber Paradis, Franciszek Regenhart, Antoni hr. Szecsen, Konstanty Seutter, Franciszek Xawery Spanraff i Henryk hr. Trenck Tonder otrzymali od ministeryum spraw wewnętrznych pozwolenie do założenia w Wiedniu spółki akcyjnej pod firmą „bank jeneralny dla przemysłu, handlu i rzemiosł.“

Ostatnia poczta.

Peszt, 6. lutego. Z Temeszwaru donoszą w drodze telegraficznej do „Pester Corr.“, że na konferencyi która odbędzie się d. 7. b. m. dla obrania polityki solidarnej, będą reprezentowane wszystkie narodowości.

Paryż, 5. lutego. Z powodu mowy hr. Bismarka „Constitut.“ odpiera myśl, że Francya pozwoli obcym nadużywać u siebie gościnności dla przygotowywania zamachów przeciw sąsiedniemu państwu.

Na dzisiejszem posiedzeniu senatu izba przeszła prawie jednogłośnie do porządku dziennego nad interpelacyą względem prasy.

Paryż, 6. lutego. W Atenach ministeryum jeszcze się nie utworzyło. Wzburzenie trwa ciągle.

Zapewniają, że jeżeliby Grecya do niedzieli nie przyjęła deklaracyi, konferencya ma się zebrać w poniedziałek dla narady czy wyznaczyć Grecyi nowy termin aż do utworzenia ministerstwa.

Paryż, 6. lutego. Rozporządzenie ministra skarbu Magne z d. 5. lutego przyznaje posiadaczom obligacyi mexykańskich 5 franków 82 cent. renty, czyli 3 franki 60 cent. w gotowiźnie za każdą obligacyę.

Termin repartycyi będzie później ogłoszony.

Właściciele obligacyi otrzymują certyfikaty opiewające na nazwisko właściciela i mające kurs.

Londyn, 6. lutego. „Daily News“ donoszą, że Królowa nie otworzy parlamentu osobiście lecz wyznaczy do tego komisyę.

Florencya, 6. lutego. „Ital. Corr.“ podaje depesze z Aten, donoszące, że gdy Bulgaris obstawał przy swojej dymisyi, król wezwał Valaoritisa, kombinacya jednak nie udała się. Wówczas król powołał Commundurosa ale jest także wątpliwem czy tenże przyjmie polecenie.

Bukareszt, 6. lutego. Gdy rząd na dzisiejszem posiedzeniu izby dał wymijającą odpowiedź na interpelacyę względem odwołania misyi francuskiej, Jerzy Bratiano postawił wniosek: Izba wyraża swoje ubolewanie z powodu odwołania misyi francuskiej. Wniosek ten przyjęto.

Sądzą, że dziś będzie utworzone nowe ministerstwo, do którego wejdą Joan Ghika i Lascar Catargiu. Zarazem ma być izba rozwiązana.

Bukareszt, 6. lutego. Książę żądał, aby ustępujące ministeryum jeszcze raz odwołało się do izby dla przekonania się, czy posiada jej zaufanie. Izba oświadczyła prawie jednogłośnie, że ministeryum posiada jej zaufanie, poczem ministeryum cofnęło swoją dymisyę.

Belgrad, 6. lutego. „Jedinstvo“ zaprzecza doniesieniu „Zeidler. Corr.“, że pomiędzy Serbią a Węgrami istnieje porozumienie w sprawie wskrzeszenia królestwa serbskiego z Bosnią i Hercogowiną.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. lutego.

Hotel George: PP.: Hr. Komorowski Adam, z Konotop. — Br. Kapry Wal., z Neguszlyniec. — Petrowicz Franc., z Wołostkowa.

Hotel europejski: Hr. Załuski I., z Iwonicza. — Borowski Mat., z Hurka. — Kulczykowski Zygm., z Rosyi.

Hotel Langa: Ohanowicz Jan, z Snowidowa.

Hotel angielski: Agopsowicz Ant., z Trotanówki. — Bohdanowicz Ant., z Matyjowic. — Hulimka Alex., z Leszcz-

kowa. — Osmólski Wład., z Góry. — Wieckowscy Władysław, i Kazimierz, z Tarnowa. — Chłapowski Karol, z Krakowa.

Hotel krakowski: Hr. Dzieduszycki Alex., i hr. Rottermund Edw., z Belgii. — Tyszkowski Ant., z Kalnego. — Tyszkowski Ludwik, z Seredyniec. — Wysocki Stefan z Hrehorowa.

Hotel Krynickiego: Skrzyński Xaw., z Krakowa.

Dnia 7. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Olezar Erazm, z Kniażego. — Kulczykowski Wacław, Makowiecki Ludwik i Skibniewski Bronisław, z Rosyi.

Hotel angielski: Bartmański Felix, z Tadania. — Ulaniecki Józef, z Wolicy.

Pod Nr. 514¾: Koniecki Juliusz, z Procisny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. lutego.

PP. Tchorzewski Dyon., c. k. starosta pow., do Buczacza. — Hr. Komarnicki Bol., do Sasowa. — Hr. Roman Ostowski Stan., do Krakowa. — Bal Józef, do Tuligłów. — Janko Henr., do Hoszan. — Kowacz Ant., na Bukowinę. — Orłowski Okt., do Połowic. — Udrycki Adolf, do Stanisłówki. — Winnicki Kaz., do Rakszawy. — Żelechowski Wład., do Tarnowa. — Waygart Wal., adw., do Poglisek. — Gniewosz Stan., do Trzcianiec.

Dnia 7. lutego.

PP. Hr. Starzyński Bojomir, do Derewni. — Kozicki Maryan, do Skowiatyna. — Dybowski Zygmunt, do Równi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.87	— 1 5	89	PdZ. b.sł.	9
2. god. po poł.	330 69	— 0.1	82	„ „	8
10. god. wiecz.	330 15	+ 0 3	85	— b. sł.	10

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 6. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	218	—	219	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	180	50	182	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	79	50	81	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	80	60	81	—
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	76	75	77	15
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	60	90	—
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	90	—	91	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	90	69	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	56	5	63
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	64	5	69
Napoleondor	—	—	—	—	9	65	9	75
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	72	9	84
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	63¼	1	64½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	78¾	1	80¼
Srebro	—	—	—	—	118	50	119	75

(Listy zastawne i obligacye: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. lutego 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	—.—	—.—
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73.—	73.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	76.—	77.—
Metaliki po 4½%	55.50	56.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	194.50	195 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	194 50	195 50
Przez. do wyl. z r. 1854	90.25	90.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.60	97 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	102.50	103 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	122.20	122.40
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89.—	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78.50	79 —
Galicyi	69.25	69.75
Siedmiogrodu	74.—	74.50
Bukowiny	69.—	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101 50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	680.—	682.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	266.60	266 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	720.—	725.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	239.25	239 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2235.—	2240.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	320.10	320 30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	231.80	232 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180.75	181.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 —	219 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.50	182.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	585.—	587.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	78.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	95.—	95 20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	89.25	89.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 —	91.—
detto (renta) po 6%	92.75	93 —
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.—	107.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90 50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	98.20	98.50

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.25	163.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	—.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35 —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41.50	42 —
Palfiego „ 40 „ „	35.—	35 50
Clarego „ 40 „ „	35.—	36 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33 50
Windischgrätza 20 „ „	21.—	22 —
Waldsteina 20 „ „	23.50	24.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	15 50

Weksle.

(Na 3 miesiące)

Amsterdam za 100 zł. hol	100 60	100.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.80	101.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101.—	101.25
Hamburg za 100 M. B.	88.90	89.10
Londyn za 10 ft. szt.	120.55	120.75
Paryż za 100 fr.	48.05	48 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.67	5.68
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.65½	9.66½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118 50	118 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. lutego	złr.	kr.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	90
„ „ z procentami z maja i listopada	61	90
„ „ w srebrze	67	—
Losy z 1860 roku	97	50
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	267	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	80
Srebro	118	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	67

DZIENNIK URZĘDOWY.

(279) **Kundmachung.** (1)

Nro. 290. Nachdem die von der k. k Oberstaatsanwaltschaft in der Kundmachung vom 10. Jänner 1869 Zl. 57 auf den 4. Februar 1869 ausgeschriebene Offertverhandlung für Uebernahme der Bauarbeiten an dem Ausbau des Fronttraktes im k. k. Provinzial-Strafhause kein annehmbares Ergebniß geliefert hat, so wird eine neue Offffertverhandlung auf den 18. Februar 1869 ausgeschrieben.

Die zu begebenden Arbeiten sind:

a) die Maurerarbeit
b) die Zimmermannsarbeit
c) die Steinmetzarbeit
d) Tischlerarbeit
} im Kostenvoranschlage von 26.133 fl. 73 kr.

e) die Anstreicherarbeit mit . . . 411 fl. 44 kr.
f) die Spenglerarbeit ohne Zinkplatten zur Dachdeckung mit . . . 812 fl. 71 kr.
g) die Mahlerarbeit mit . . . . . 168 fl. — kr.

Die Pläne, Arbeits- und Einheitspreis-Verzeichnisse, Ausmaß und Kostenvoranschläge und Bedingungen können bis zum 17. Februar in der Kanzlei der Oberstaatsanwaltschaft, die Bedingungen auch bei der k. k. Staatsanwaltschaft in Lemberg und bei der k. k. Strafhaus-Verwaltung eingesehen werden.

Der Bau muß nach Genehmigung des Offerts sofort in Angriff genommen werden, und bis zum 15. November 1869 vollendet sein.

Die Offerte, welche den angebotenen Nachlaß an den Einheitspreisen in Percenten auszudrücken haben, sind bis 18. Februar 1869 Vormittags 11 Uhr versiegelt in der Kanzlei der Oberstaatsanwaltschaft zu überreichen, und bleibt der Offerent hiemit bis zur Entscheidung verpflichtet.

Die Offerte können entweder auf alle Arbeiten vereint, oder auf einzelne Arbeiten lauten, doch kann die Gruppe der Arbeiten a), b), c) und d) nur vereint übernommen werden.

Die Offerte müssen die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent die Bedingungen eingesehen habe, und sich denselben unterwerfe. Denselben muß die Quittung der k. k. Landeshauptcasse über den Erlag des Vadiums beigeschlossen sein, welches fünf Percent des voranschlagten Kostenaufwandes für die zu übernehmende Arbeit im baaren Gelde oder in kautionsfähigen Werthpapieren nach dem Tagescurse berechnet beträgt. Auf Offerte von Unternehmern, welche nicht selbst fachkundig sind, wird keine Rücksicht genommen, und wird bei der Entscheidung über die Annahme des Offerts nicht allein der Ziffer des Anbots, sondern auch die Rücksicht auf die Zuverlässigkeit des Offerenten maßgebend sein.

K. k. Oberstaatsanwaltschaft.

Lemberg, am 5. Februar 1869.

(287) **Edict.** (1)

Nro. 570. Vom k. k. Kreisgerichte Złoczów wird der dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubigerin von Janczyn Gittel Seiden hiermit kundgemacht, daß die genannten Güter über Ansuchen der k. k. Nationalbank in Wien nach den in dem Amtsblatte der Lemberger Zeitung vom 14., 15. und 22. December Nr. 287, 288 und 294 kundgemachten Bedingungen im Executionswege am 19. Februar und 12. März 1869 hiergerichts werden hintangegeben werden, und daß zur Wahrung der Rechte der dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger, folglich auch der Gittel Seiden der Hr. Advocat Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Mijakowski zum Curator bestellt worden ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 3. Februar 1869.

(289) **Edykt.** (1)

Nr. 6070. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia bawiącego za granicą Pezacha Lasera Wechslera, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Dawida Mühlfeld z dnia 15go stycznia 1869 do l. 2413, uchwałą z dnia 16. stycznia 1869 do l. 2413 nakaz płatniczy na sumę wekslową 267 złr. w. a. z przyn. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Skwarczyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 5. lutego 1869.

(278) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1 & 25. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje w myśl §. 21. ustawy z dnia 6go lipca 1868 L. 96 Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że pp. adwokaci DDr. Kornel Lewicki, Emanuel Schrenzel i Wilhelm Zucker, urzędujący w Złoczowie, Dr. Saul Waldman, urzędujący w Gródku, Dr. Henryk Gottlieb, urzędujący w Kałuszu, Dr. Jan Freudenberg, urzędujący w Kutach, Dr. Zygmunt Kaufman, urzędujący w Nadwórnie, Dr. Leon Rappaport, urzędujący w Tarnopolu i Dr. Dawid Diamand, urzędujący w Żółkwi, wnieśli do lwowskiej izby adwokatów zawiadomienie, że z dotychczasowych swych siedzib do Lwowa przenieść się zamyślają.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(285) **Bewerbungs-Aufruf.** (1)

Nro. 91-Pr. Zur Wiederbesetzung der bei dem k. k. Bezirksgerichte in Bohorodczany erledigten Bezirksgerichts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 800 fl. öst. W. wird der Concurs mit der Bewerbungsfrist von 14 Tagen ausgeschrieben, binnen welcher die Bewerber ihre Gesuche an dieses k. k. Kreisgerichts-Präsidium im vorgeschriebenen Wege einzubringen haben.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislau, den 3. Februar 1869.

(280) **Edict.** (1)

Nro. 16794. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte wird hiemit bekannt gemacht, daß Marianna 1ter Ehe Niemkiewicz, 2ter Ehe Machnicka am 2. December 1867 ohne Hinterlassung einer letzwilligen Anordnung mit Zurücklassung eines Vermögens gestorben ist, zu welcher Erbschaft deren Tochter Teresa Wiktorska geborenen Niemkiewicz als gesetzliche Erbin berufen ist.

Da dem Gerichte der Aufenthaltsort der Therese Wiktorska unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten angesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselbe aufgestellten Curator Dr. Męciński abgehandelt werden würde.

Lemberg, den 12. November 1868.

(254) **Edict.** (3)

Nro. 65634. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Wohnorte nach unbekannten Pawło Czorniczuk bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Jacob Blaukopf dtto. praes. 13. December 1868 z. Z. 65634 mit Beschluß vom Heutigen die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 40 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Sermak zugestellt worden sei.

Lemberg, den 16. December 1868.

(277) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 35 & 83. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje w myśl ustawy z dnia 6go lipca 1868 l. 96 Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że w okręgu c. k. sądu krajowego lwowskiego urzędują i do listy lwowskiej Izby adwokatów wpisani zostali następujący adwokaci, a mianowicie z siedzibą we Lwowie: Dr. Białoskórski Eligiusz.
„ Blumenfeld Emanuel.
„ Czajkowski Jan.
„ Czemeryński Ignacy.
„ Dąbczański Antoni.
„ Dzidowski Mateusz.
„ Frenkel Herman.
„ Gnoiński Michał.
„ Gorecki Władysław.
„ Gregorowicz Konrad.
„ Hofman Kornel.
„ Hoenigsman Oswald.
„ Hryszkiewicz Piotr.
„ Jabłonowski Jan.
„ Kabat Maurycy.
„ Kolischer Juliusz.
„ Kratter Ferdynand.
„ Madejski Marceli.
„ Madurowicz Jan.
„ Malinowski Józef.
„ Malisz Karol.
„ Maly Karol.
„ Męciński Józef.
„ Minasiewicz Floryan.
„ Natkis Izydor.
„ Onyszkiewicz Rudolf.
„ Pfeiffer Emil.
„ Polański Teodozy.
„ Rajski Tomasz.
„ Rechen Adolf.
„ Roiński Emanuel.
„ Smiałowski Feliks.
„ Semilski Teobald.
„ Sermak Józef.
„ Skałkowski Józef.
„ Skwarczyński Paweł.
„ Smolka Franciszek.
„ Starzewski Tadeusz.
„ Tarnawiecki Marceli.
„ Tustanowski Michał.
„ Wolski Ludwik.
„ Wszelaczyński Leon.
„ Zminkowski Antoni.

Z siedzibą w Żółkwi:
Dr. Diamand Dawid.
„ Majewski Władysław.

Z siedzibą w Gródku:
Dr. Markiewicz Władysław.
„ Waldman Saul.

Z siedzibą w Sokalu:
Dr. Bieńczewski Abdon.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(227) **E d i c t.** (2)

Nr. 11861. Vom **Złoczower** k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Aerarialforderung pr. 3381 fl. 12 kr. öst. Währ. s. N. G. die executive Feilbietung der dem **Josef Zajączkowski** gehörigen in **Złoczow** unter Nr. 269 St. gelegenen Realität hiergerichts am 16. März 1869 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte ddto. 1ten April 1868 gerichtlich erhobene Werth von Eintausend Gulden (1000 fl. öst. Währ.) angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, fünf Percent des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 50 fl. öst. Währ. als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Staatspapieren, oder galizisch-ständischen Pfandbriefen nach dem Tagescurswerthe oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld des Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher hat die erste Kaufpreishälfte mit Einrechnung des im Baaren erlegten Vadiums binnen 60 Tagen nach Rechtskraft des kreisgerichtlichen Bescheides, womit der executive Veräußerungsact zu Gericht angenommen wurde, dagegen die zweite Kaufpreishälfte binnen 60 Tagen nach Rechtskraft der Zahlungsordnung, womit die Hypothekarforderungen auf den Kaufpreis dieser Realität collocirt wurden, an das **Złoczower** k. k. kreisgerichtliche Depositenamt unter Strenge der Licitation zu erlegen.

4. Sollte diese Realität am obigen Termine über oder um den Schätzungswerth nicht veräußert werden, so wird selbe auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter den Betrag pr. 800 fl. öst. Währ. verkauft werden. Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die Partheien, nämlich die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars und des Grundentlastungsfondes, ferner **Josef Zajączkowski** zu eigenen Händen wie auch durch den in der Person des Hrn. Advokaten Dr. **Wesołowski** bestellten Curator, endlich alle jene Gläubiger, welche nach dem 8ten August 1868 als dem Tage des ausgefertigten Grundbuchsauszuges an die Gewähr der gedachten Realität gelangen sollten, oder welchen der gegenwärtige Bescheid wie auch die in dieser Executionsangelegenheit ergehenden weiteren Bescheide aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnten, durch den in der Person des Herrn Advocaten Dr. **Warteresiewicz** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Schrenzel** bestellten Curator verständigt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, den 31. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 11861. Ze strony c. k. sądu obwodowego czyni się niniejszem wiadomo, iż celem ściagnienia wierzytelności wysokiego skarbu w kwocie 3381 zł. 12 kr. w. a. z przyn. przedsięwziętą będzie na dniu 16. marca 1869 w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Józefa Zajączkowskiego własnej, pod Nr. 269 m. w Złoczowie położonej, pod następującemi warunkami ułatwiającemi:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tej realności czynem oszacowania z dnia 1go kwietnia 1868 na sumę Tysiąc zł. (1000 zł.) w. a. wyprowadzono.

2. Kupienia chęć mający obowiązanym jest 5% od sumy wywołanej, a zatem kwotę 50 zł. wal. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub papierach publicznych, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego wedle tychże kursu ostatniego, albo też w książeczkach kasy oszczędności wedle tychże nominalnej wartości złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, jeżeli będzie w gotowych pieniądzach złożone, w pierwszą połowę ceny kupna wliczone, innym zaś licytującym po skończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3. Nabywca będzie obowiązanym pierwszą połowę ceny kupna z doliczeniem wadyum w gotowiźnie złożonego w przeciągu dni 60 po prawomocności uchwały sądu obwodowego akt przymusowej licytacyi do wiadomości przyjmującej, drugą zaś połowa ceny kupna w przeciągu dni 60 po prawomocności tabuli płatniczej, mocą której wierzytelności hypotekowane na cenie kupna rzeczonej realności kolokowane zostaną, do depozytu c. k. sądu obwodowego w Złoczowie pod surowością relicytacyi złożyć.

4. Gdyby realność ta w terminie powyższym wyżej ceny wywołania lub za takową sprzedaną być niemogła, to zostanie takowa niżej ceny wywołania, jednakowoż nie za mniej jak za kwotę 800 zł. w. a. sprzedana.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być w tutejszo-sądowej registraturze, w terminie zaś licytacyjnym przy komisyi do licytacyi przyznaczonej, przejrzanemi.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się c. k. prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu jako egzekucyę prowadzącą, tudzież imieniem funduszu indemnizacyjnego, dalej p. Józefa Zajączkowskiego jako właściciela pomienionej realności na ręce kuratora pana adwokata Dra. Wesołowskiego, jakoteż i tych, nieznanych, którzy po 8. sierpniu 1868 do tabuli miejskiej weszli, lub którym uchwała teraźniejsza, jakoteż w tej sprawie egzekucyjnej później wydane uchwały sądowe z jakiejbądź przyczyny niemogłyby być doręczone, na ręce ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Warteresiewicza w zastępstwie p. adwokata Dra. Schrenzla i edykta.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 31. grudnia 1868.

(274) **E d y k t.** (2)

Nro. 61112. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w tymże dnia 15go marca i 19. kwietnia 1869, każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż dóbr Glińsko, w powiecie Żółkiewskim leżących, własność p. Zofii Czermińskiej i p. Juliusza Czermińskiego stanowiących, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 20.218 złr. 64 kr. w. a. z p. n. się odbędzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.813 złr. 23 kr. w. a.

2. W pierwszym i drugim z powyższych dwóch terminów dobra tylko wyżej, lub za cenę wywołania będą sprzedane.

3. Jako wadyum ma być złożona kwota 3981 złr. 32 kr. w. a. bądź w gotowiźnie, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Austryacki bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony.

Wadyum w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby w powyższych dwóch terminach rzeczone dobra przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 20. kwietnia 10tą godzinę przed południem, na któren się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiający się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a trzeci termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

5. Co do ciężarów i długów odséła się chęc kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej, a co zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Żółkwi, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że nieznanym z miejsca pobytu wierzycielom Jetti Cukier, Tadeuszowi Cywińskiemu i Ksaweremu Krzyżanowskiemu, tudzież wszystkim tym wierzycielom, którzyby po dniu 5. listopada 1868 prawa rzeczone na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne poźniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące doręczone być nie mogły, przez adwokata p. Dr. Czemeryńskiego, któren za kuratora, a p. adwokat Dr. Maly za jego zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(276) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 1626. 1. Der Waldtheil Sadki in der Steuergemeinde **Łanczyn** im Flächeninhalte 366 Joch 1048 □ Klafter wird im öffentlichen Concurrenzwege zur Veräußerung ausgesetzt und der Verkaufpreis mit 16.000 fl. angenommen.

2. Dieser Wald wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befinden wird, verkauft. Diese Veräußerung wird in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Kołomea** am 22. Februar 1869 Vormittags statifinden.

3. Zum Kaufe werden alle jene zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze nicht ausgeschlossen sind.

4. Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreiser im Baaren, oder in Staatspapieren als Vadium zu erlegen.

5. Wer im Namen eines anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche mit dem obigen Vadium belegt, bis 21. Februar 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Kołomea** zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, den 3. Februar 1869.

(270) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nro. 1107-Pr. Wegen Wiederbesetzung einer beim **Lemberger** Oberlandesgerichte erledigten Hilfsämter-Directions-Adjunktenstelle mit dem Gehalte von 945 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Februar 1869 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Präsidium des **Lemberger** Oberlandesgerichtes zu leiten.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 30. Jänner 1869.

(269) **E d y k t.** (2)

Nr. 69175. Ces. król. sąd krajowy małżonkom Michałowi i Wiktoryi Żelechowskim niniejszem wiadomo czyni, że im polecono równocześnie, w skutek prośby Sary Korpus z dnia 31go grudnia 1868 do l. 69175, aby w przeciągu 8 dni wykazali, że prenotacya wedle instr. 131, pag. 290 n. 3 on. w stanie biernym sum 1000 złr., 290 złr. i 155 złr. i 45 dukat. na rzecz Eliasza Korpus, na realności pod L. 190 2/4 zahypotekowanych ciążące, jest usprawiedliwioną, lub w usprawiedliwieniu się znajduje.

Gdy miejsce pobytu małżonków Michała i Wiktoryi Żelechowskich, a w razie ich śmierci, ich z imienia nieznanych spadkobierców nie jest wiadome, ustanawia im się na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator w osobie p. adwokata Malego ze substytucyą p. adwokata Roińskiego, i temuż pierwszemu pomienioną uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(267) **Kundmachung.** (2)

Nro. 67246. Der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben der **Laje Sonntag**, als: **Josef Finkelstein**, **Wolf Sonntag** und **Neche Reitzes** wird bekannt gegeben, daß denselben zu Händen des für sie bestellten Curators Hr. Advocaten Dr. **Natkis** über Ansuchen des **Jacob Moses Diamand** mit dem Bescheide vom Heutigen zur Zahl 67246 aufgetragen binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Realität sub Nr. 518 3/4 Dom. 19, pag. 325 n. 13 et 14 on. vollzogene Pränotation der Summe von 300 Dukaten gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens solche gelöscht werden würde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 31. December 1868.

(253) **Kundmachung.** (2)

Nro. 3069. Vom k. k **Lemberger** Landes- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß im Jahre 1869 zu den Bekanntmachungen der Eintragungen in das Handelsregister das Amtsblatt der **Wiener** Zeitung und die **Lemberger** ämtliche Zeitung bestimmt wurde.

Lemberg, den 30. Jänner 1869.

(268) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 109. Zur Veräußerung der nachstehends bezeichneten zur Reichs-Domaine Kałusz gehörigen Mahlmühlen, wird die öffentliche Licitation am 19. Februar 1869 bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz abgehalten werden.

Post-Nr.	In der Ortschaft	Bezeichnung der Mahlmühle	Anzahl der Mahlgänge	Anzahl der Tuchwalken	Die dazu gehörigen Grundstücke: Grundfläche	Parzellen-Nr.	Flächen-Inhalt Joch	Flächen-Inhalt □Kl	Fiscalpreis in öst. W. fl.	kr.
1	Dołhe	freie Mahlmühle	2	.	Hofraum, Baugrund, und Mühlgraben	105	.	114	3632	34
2	Berłohy . . .	detto	3	.	Baugrund und Mühlgraben	82	.	27	3142	40
3	Mysłów . . .	detto	2	.	detto	108	.	20	1691	7
4	Rypianka . .	detto	2	.	detto	129	.	24	1676	92
5	Zawój	detto	2	.	detto	81	.	19	1773	34
6	detto	Uhrynów średni	2	.	detto	192	.	9	1554	14
7	Grabówka . .	freie Mahlmühle	2	.	detto	113	.	29	1582	80

Die wesentlichen Licitationsbedingnisse sind folgende.

1. Jeder Kauflustige hat ein Angeld (Vadium) mit dem 10ten Theile des Ausrufspreises zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

2. Wer nicht für sich sondern für einen andern licitiren will, muß sich mit einer auf dieses Geschäft insbesondere lautenden gerichtlich oder notariel legalisirte Vollmacht seines Committenten ausweisen und selbe der Licitations-Commission übergeben.

3. Zum Kaufe werden alle zugelassen, welche hievon durch die allgemeine Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen sind.

4. Das Recht zur Annahme oder Abweisung des Anbotes bleibt dem hohen Aerar vorbehalten.

5. Der Kaufpreis ist binnen 4 Wochen nach erfolgter Verständigung des Erstehers von der Bestätigung seines Anbotes bei dem Kałuszer Cameral-Rentamte zu berichtigen und es wird dem Ersteher die Mühlenbenützung erst nach erfolgter Bestätigung des Verkaufactes und nach vorheriger dreimonatlicher Kündigung mit 1ten Jänner des nächstfolgenden Jahres übergeben werden, insoferne dies mit Rücksicht auf den Zeitpunct der Bestätigung des Kaufvertrages thunlich ist.

6. Die schriftlichen mit dem entsprechenden Angelde belegte, gehörig verfaßten, versiegelten Offerten müssen längstens bis zum 18. Februar 1869 Abends 6 Uhr bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftamts-Vorsteher überreicht werden.

7. Die übrigen Licitations- und Kaufbedingnisse können bei dem gefertigten Cameral-Wirtschaftsamte jederzeit eingesehen werden.

Vom k. k. Cammeral-Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 2. Februar 1869.

---

(239) **E d i c t.** (3)

Nro. 11161. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde zur Hereinbringung der Forderung der galizischen Sparrcasse im Betrage pr. 1734 fl. 32 kr. öst. W., bezüglich aber des Restbetrages pr. 1526 fl. 26 kr. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 15. April 1868 und der Executionskosten pr. 9 fl. 46 kr. öst. W., die mit dem hiergerichtlichen Beschlusse vom 19. September 1867 Z. 9043 sistirte executive Feilbietung der Güter Kropiwna oder Pokropiwna — unter den in dem hiergerichtlichen Edicte vom 31. Juli 1867 Zl. 4751 kundgemachten Bedingungen in zwei Terminen, und zwar: am 19ten März 1869 und 20. April 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte vorgenommen werden — mit dem Bedeuten, daß im Falle die erwähnten Güter in diesen Terminen nicht über oder wenigstens um den Ausrufspreis veräußert werden könnten, behufs Festsetzung der erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 26. April 1869 um 10 Uhr Vormittags bestimmt werde.

Von der Ausschreibung dieser Feilbietung werden außer den Partheien und den bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, alle jene Hypothekargläubiger, welche erst nach dem 22. März 1867 in die Landtafel gelangten, oder denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid entweder gar nicht, oder nicht zeitgerecht dem Termine zugestellt werden könnte, durch Edicte, und den mit dem hiergerichtlichen Beschlusse vom 31. Juli 1867 Z. 4571 bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Lewicki.

Złoczów, am 30. December 1868.

E d y k t.

Nr. 11161. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w sumie 1734 złr. 32 kr. a. w., a względnie jej reszty w kwocie 1526 złr. 26 kr. a. w. z 5% odsetkami od dnia 15go kwietnia 1868. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 9 złr. 46 kr. a. w., rozpisuje się ponownie wstrzymaną tutejszo-sądową uchwałą z dnia 19go września 1867 l. 9043 licytacyę dóbr dóbr Kropiwna czyli Pokropiwna, pod warunkami uchwałą tutejszo-sądową z dnia 31. lipca 1867 L. 4571 w Gazecie Lwowskiej ogłoszonemi, we dwóch terminach, mianowicie 19. marca 1869 i 20. kwietnia 1869, każdą raza o godzinik 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym — z tym dodatkiem, iż na wypadek, gdyby dobra wzmiankowane w tychże dwóch terminach wyżej, lub przynajmniej za cenę wywołania nie zostały sprzedane, do ustanowienia ułatwiających warunków termin na dzień 26. kwietnia 1869 o godzinie 10tej przed południem się wyznacza.

O rozpisaniu ponownem przymusowej sprzedaży dóbr rzeczonych zawiadamia się pp. Jana Torosiewicza, Józefę Torosiewiczowę, Józefa Ostrowskiego galicyjską kasę oszczędności, c. k. prokuratoryę finansową imieniem sióstr miłosierdzia lwowskich i funduszu indemnizacyjnego, masę spadkową hr. Edwarda Borkowskiego, a względnie tegoż nieletnich spadkobierców, Zdzisława, Jerzego, Karola i Maryi hr. Borkowskich na ręce opiekuna p. Mieczysława hr. Borkowskiego, nieletnich Malwinę Justynę dw. im., Ludwika Hipolita dw. im., Sewerynę Wilhelminę dw. im. i Ewelinę Petronelę dw. im. Ostrowskich na ręce ojca p. Józefa Ostrowskiego, jako też z powodu zachodzącej kolizyi do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Warteresiewicza, p. Arnolda Witoszyńskiego, p. Malwinę Liskowackę, wszystkich zaś wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 22. marca 1867 do tabuli krajowej weszli, lub którymby obecna uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu albo wcale nie, lub wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła. przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dra. Lewickiego, uchwałą z dnia 31. lipca 1867 l. 4571 ustanowionego.

Złoczów, dnia 30. grudnia 1868.

(256) **E d y k t.** (3)

Nr. 4341. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Juliusza hr. Starzeńskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Tauby Menkes z dnia 29. grudnia 1868 do l. 68609, uchwałą z dnia 30. grudnia 1868 do l. 68609 nakaz płatniczy na sumę wekslową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Czajkowskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. stycznia 1869.

(257) **E d y k t.** (3)

Nr. 4342. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Juliusza hr. Starzeńskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Tauby Menkes z dnia 29. grudnia 1868 do l. 68611, uchwałą z dnia 30. grudnia 1868 do l. 68611 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr Czajkowskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. stycznia 1869.

(258) **E d y k t.** (3)

Nr. 4343. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Juliusza hr. Starzeńskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Tauby Menkes z dnia 29. grudnia 1868 do l. 68612, uchwałą z dnia 30. grudnia 1868 do l. 68612 nakaz płatniczy na sumę wekslową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Czajkowskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. stycznia 1869.

263) **E d i c t.** (3)

Nro. 6806. Das Brodyer k. k. Bezirksgericht macht hiemit bekannt, daß zur Hereinbringung der von dem Brodyer Handlungshause Lam et Rubel gegen Nuchim Maier Heller, resp. dessen Erben, als: Hudel Lea Brauner, Asriel Heller und die unbekannt wo sich aufhaltende Scheindel Rifke Löw durch den Curator Dr. Landau ersiegten, aus der größeren Summe von 260 S. R. neu randgestochene herstammenden Restsumme von 152 S. R. 86 Cop. neu randgestochene die öffentliche Veräußerung nachstehender im Lastenstande der, der Chane Sara Heller gehörigen, in Brody sub Nr. 423/1307 gelegenen Realitätsantheile, zu Gunsten des Nuchim Maier Heller intabulirten Satzposten, als: Dom. nov. tom. 6 fol. 218, n. 16 on. 500 fl. CM. — dom. tom. nov. 7 fol. 308, n. 19 on. 200 S. R. — dom. tom. nov. 7. fol. 308, n. 20 on. 400 S. R. hiergerichts am 16. März und 13. April 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Bureau Nr. 2 abgehalten werden wird; die Feilbietungsbedingungen stehen in der h. g. Registratur zur Einsicht frei.

Hievon werden die executionsführende Handlung Lam et Rubel zu Händen des Geschäftsfüres David Lam, dann der Execut Nuchim Maier Heller, resp. dessen Erben, als: Hudel Laje Brauner in Brody. Asriel Heller in Stanestie — die noch nicht erbserklärten unbekannt wo sich aufhaltende Scheindel Rifke Löw durch den Curator Dr. Landau, ferner die Eigenthümerin der Hypothek Nr. 423 1307 Chane Sure Heller in Brody, der Superpfandgläubiger Isaac Sandker und alle jene Superpfandgläubiger, welche nach dem jüngst ausgewiesenen Tabularstande, das ist nach dem 29. Juni 1867 im Lastenstande der zu veräußernden Summen an die Gewähr kommen sollten, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnte, durch den hiemit ad actum bestellten Curator Dr. Orustein verständigt.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, 7. December 1868.

(259) **E d i k t.** (3)

Nro. 1262. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Johann Nathias hiemit bekannt gemacht; es habe unterm 28. Jänner 1868 Z. 1262 Isaac Meisler gegen ihn eine Zahlungsauflage der Restwechselsumme pr. 90 fl. öst. W. s. N. G. erwirkt, und sei ihm zum Curator Hr. Dr. Bardasch mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Maramorosch auf seine Gefahr und Kosten bestellt, und demselben die Zahlungsauflage zugestellt worden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, 28. Jänner 1869.

(255) **E d y k t.** (3)

Nr. 14.056. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Konstancyę hr. Lubieńska jako z miejsca pobytu niewiadomą, iż pp. Stanisława z Brześciańskich Kieszkowska i Florentyna z Brześciańskich Kosewiczowa przeciw niej pozew o zapłacenie kwoty 2000 złr. i usprawiedliwienia prenotacyi na dobrach Kalnica uzyskanej, pod dniem 22. grudnia 1868 do L. 14.056 wniosły, że dla niej w osobie p. adwokata Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Regera ustanowionym. i pozew powyższy do rozprawy ustnej na dzień 9. marca 1869 o 10. godzinie przed południem zdekretowanym został.

Wzywa się więc p. Konstancyę hr. Lubieńską, aby przed powyższym terminem kuratora swego w potrzebną informacyę i dokumenta zaopatrzyła, lub też innego obrońcę zamianowała i takowego sądowi oznajmiła.

Przemyśl, dnia 30. grudnia 1868.

(250) **E d y k t.** (3)

Nr. 14928. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu dozwala celem ściągnienia sumy 7350 złr. w. a. razem z 5/100 odsetkami od dnia 1. lutego 1860, tudzież kosztami sądowemi w kwocie 17 złr. 23 kr. w. a., 9 złr. 66 c. i 8 złr. 12. c. w. a. jako też kosztów egzekucyi teraznicjszej w kwocie 29 złr. 39 c. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż 3/4 części dóbr Rydoduby, dawniej Jana Ignacego d. i. Zarudzkiego, teraz zaś p. Kalixta Ochockiego własnych. na rzecz proszącego Franciszka Brzedowskiego; która to publiczna sprzedaż wedle przepisu dekretu nadw. z dnia 25. czerwca 1824. l. 2017 w dwóch terminach, a to: dnia 12. marca 1869 i 15. kwietnia 1869. każdą razą o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wykazana wartość szacunkowa 42,837 złr. $72^1/_2$ c. w. a. niżej której w dwóch tych terminach wspomnione części sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest, dziesiątą część szacunku w okrągłej sumie 4300 złr. w. a. jako zakład do rąk komisyi w gotówce lub w publicznych papierach według ostatniego kursu gazety lwowskiej złożyć, który to zakład najwięcej ofiarującego zatrzymany, i temuż w cenę kupna wrachowany, innym zaś licytantom zaraz po skończonej licytacyi zwrócony będzie.

Reszta warunków licytacyi jako też wyciąg tabularny i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Tarnopol dnia 31. grudnia 1868.

(261) **E d y k t.** (3)

Nr. 5543. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż w roku 1824 Leib Fenster, właściciel realności pod L. 189 w Rzeszowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarł. Gdy miejsce pobytu spadkobiercy Naftalego Fenster sądowi jest niewiadome, więc wzywa się tenże, ażeby w ciągu roku sądowi miejsce pobytu oznajmił. i do spadku Leiby Fenster się oświadczył. gdyż w razie przeciwnym spadek z wiadomymi spadkobiercami i jego kuratorem p. adwokatem Dr. Reinerem przeprowadzonym będzie.

Rzeszów, dnia 28. listopada 1868.

(247) **Edict.** (3)

Nro. 5125. Vom k. k. Bezirksgerichte in Jaroslau wird dem Hrn. Josef Ružiczka und der Frau Betti Ružiczka Eheleuten mittelst gegenwärtigen Edictes kundgemacht, es habe wider dieselben Frau Cecilia Jabloner wegen Zahlung des Betrages pr. 55 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur Verhandlung der Termin auf den 8. Februar 1869 um 10 Uhr Vormittags bestimmt verständigt.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Hr. Josef und Betti Ružiczka dem Gerichte unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu ihren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten dem hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Myszkowski und zum Substitaten den Hrn. Dr. Baumann als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellte: Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, übrigens die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Jaroslau, den 30. October 1868.

(264) **Edykt.** (3)

Nr. 455. Ces. król. sąd powiatowy w Dubiecku wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sum wekslowych 100 złr. i 50 złr. w. a. p. Katarzynie Hamplowej od p. Józefy Maszatej należących się, w. z. p. nowy termin licytacyi realności pod Nr. kons. 2 w Dubiecku położonej, na dzień 25. lutego i 18. marca 1869, a do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 30. marca 1869 o 10tej godzinie zrana pod warunkami w edykcie z dnia 25. września 1868 do L. 2066 ogłoszonemi rozpisuje się.

Od c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko, dnia 30. stycznia 1869.

Erkenntnisse.

Laut Erkenntniß des k. k. Landes= als Preßgerichtes in Prag vom 9. December 1868 zur Z. 24528 ist das Verbot der Weiterverbreitung der nachstehenden Nummern der Zeitschrift „Národni Noviny" vom Jahre 1868 ausgesprochen worden und zwar:

Nr. 32 rücksichtlich der Artikel „Zakázaný tábor lidu na Džbáně", dann „k historii zakázaného taboru na hradě Choustnickem" und „svěcení praporu pražských rukavičkářů" wegen Vergehens nach §. 300 St. G.;

Nr. 33 rücksichtlich des Artikels „Před sněmen" wegen des Verbrechens nach §. 65 a. St. G. und Art. II. des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 8 R. G. B. und Vergehen nach §. 300 u. 305 St. G. und Art. III. desselben Gesetzes; dann rücksichtlich der Artikel „zapovězeny tábor na zříceninách hradu Choustniků" und „Zakázaný tabor lidu na vrchu Džbáně" und „Azase pan hejtman Kvadrat" wegen Vergehens nach §. 300 St. G.;

Nr. 35 rücksichtlich des Artikels „Tábor lidu na Petruškových vrsich" wegen Verbrechens nach §. 65 b. St. G. und Vergehen nach §. 300 und 305 St. G. und rücksichtlich des Artikels „Po taboru na Petruškových vrsich" wegen Vergehens nach §. 300 St. G.;

Nr. 36 rücksichtlich des Artikels „Vyrovnání s Čechy" wegen Verbrechens des §. 65 a. St. G. und Vergehens nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862 und des Correspondenzartikels „Z Kralové dvora dne 18. srpna" wegen Vergehens nach §. 300 St. G., endlich

Nr. 37 rücksichtlich des Artikels „Zprávy z venkova — z Rakovnika" wegen Vergehens nach §. 300 St. G.

Das k. k. Landes= als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse v. 10. December 1868 Z. 23337 das Verbot der Weiterverbreitung der nachstehenden Nummern der periodischen Druckschrift „Hlas" ausgesprochen und zwar:

Nr. 33 vom 13. August 1868 wegen des in dem Artikel „Sami se vydáváme na soud" enthaltenen Vergehens nach §. 305 St. G.;

Nr. 34 vom 20. August 1868 wegen des in der Correspondenz „Z Marsovic u Neveklova" vorkommenden Verbrechens der Majestätsbeleidigung und Störung der öffentlichen Ruhe §. 63 u. 65 lit. a. St. G. und der

Nr 35 vom 27. August 1868 hinsichtlich des in dem Artikel „Schromaždění nemeckých poslancu v Praze" vorkommenden Vergehens nach §. 300 St. G.

Das k. k. Landes= als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse v. 19. December 1868 Z. 31883 die Beschlagnahme der Nr. 45 der in Chrudim erscheinenden Zeitschrift „Koruna" wegen der darin enthaltenen und den Thatbestand des im §. 65 a. St. G. und Art. II. des Gesetzes vom 17. December 1862 Z. 8 R. G. B. bezeichneten Verbrechens der öffentlichen Ruhestörung und Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. und Art. III. des erwähnten Gesetzes begründenden Artikels „Český Prometheus" und Citat aus der „Sonn- und Montagszeitung" bestätigt, die Weiterverbreitung dieser Nummer verboten und die Vernichtung der confiscirten Exemplare ausgesprochen. (122)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.